

ادامه از صفحه اول

اپوزیسیون‌های دولتی

این مشارکت مردمی حتی اگر سوبیه‌های غیرساختاری داشته‌باشد،بازهم‌به‌واسطه‌اصلاح‌طلبان که سیاست‌ورزی درون‌ساختاری را توصیه می‌کنند و به کار می‌گیرند، مشارکتی درون‌ساختاری است. البته ناگفته پیداست که پیامدهای ناخواسته مشارکت مردمی هرگز در هیچ زمانی قابل پیش‌بینی نیست. در روزهای اخیر اصلاح‌طلبان بیش از هر زمان دیگری درصددند تا جایگزینی برای آیت‌الله هاشمی پیدا کنند. کسی که بیش از هر چیز ابتدایه‌ساکن خودش در میان اصلاح‌طلبان وجهه داشته باشد و از جغرافیای سیاسی آنان صیانت کند. شخصیتی دموکرات که به توسعه سیاسی بیندیشد و از سوی دیگر دیدگاه طیف‌های تکنوکرات اصلاح‌طلبان را نیز جدی بگیرد. از این منظر اسحاق جهانگیری نمونه شاخصی است که می‌تواند این‌بار مسئولیت را به دوش بکشد و حلقه واسطی باشد برای انعکاس صدای اصلاح‌طلبان در درون ساختار رسمی قدرت. تحقق این خواسته بیش از هر چیز در گرو پذیرش طرف مقابل است. مشهود است که نیروهای درون‌نظام با همه رقابت‌های سیاسی‌شان در نظریه تعادل هم‌رازی‌اند. این همسویی استراتژیک است که دستگاه تکنولوژی سیاست را دوام بخشیده و از انسداد آن جلوگیری کرده است. اما نباید نادیده گرفت که جناح‌ها فقط به فکر توانایی هستند که جانب آنها را بگیرد و هدف‌شان تعادل نیست، آنان همواره در فکر گسترش توان خود و موضعی موسع‌اند. اما تا زمانی که درون ساختار سیاست‌ورزی می‌کنند دلایل عقلانی برای حذف‌شان وجود ندارد. با این رویکرد می‌توان گفت آیت‌الله هاشمی نقشی را ایفا می‌کرد که همگان از آن سود می‌بردند. پس چه اتفاقی رخ داد که این تعادل، این قدرت کمی بیشتر از دیگران مخوش شد و او در سال‌های پایانی عمر نتوانست آن‌طور که انتظار می‌رفت حلقه‌ای بین احزاب اصلاح‌طلب و کانون رسمی قدرت باشد! پیامدهای ناخواسته مشارکت مردم درون ساختار در حوادث ۸۸ موجب شد جناح‌های سیاسی دچار تشدد بشوند و ناگزیر تن به موضوع‌گیری‌های دور از انتظار بدهند. در این میان آیت‌الله هاشمی می‌خواست در تعریف رابطه خود با کانون رسمی قدرت تجدیدنظر کند تا اگر گذاری‌اش را در هر دو سو افزایش دهد. این عملکرد با درنظرنگرفتن توان مهار و بازدارندگی تکنولوژی سیاست باعث شد او در این برهه هزینه زیادی را در سیاست متحمل شود. با نظر به سویه سلبی نظریه «تعادل» که مهار و بازدارندگی است و عملکرد جسورانه هاشمی، می‌توان خوانشی دیگر از نظریه تعادل بیرون کشید و به این پرسش متداول پاسخ داد که چرا اغلب جناح‌های درون ساختار چه در زمانی که دولت را در اختیار دارند و چه زمانی که بی‌دولت‌اند، به یک اندازه اپوزیسیون هستند؟ هر گروه سیاسی هدفش حفظ و ارتقای قدرت خود است و مبارزاتش نیز در جهت مهارکردن و ایجاد مانع در برابر جناح‌های دیگر. هر جناح به فکر توانایی است که جانب آن را بگیرد. به‌راستی این جناح‌ها دنبال تعادل واقعی نیستند، بلکه در پی گسترش و تداوم قدرت خویش‌اند و اگر این اقتدار دست نمی‌دهد به این دلیل است که نیروهای دیگری هم هستند که به دلایلی اندکی بیشتر از آنان قدرت دارند. پس اپوزیسیون‌ها به دنبال شانه‌خالی‌کردن از مسئولیت‌هایی هستند که به‌راحتی می‌شود از آنان گریخت و به جناح رقیب تحمیل کرد. این رقابت‌ها بیش از آنکه در بیرون ساختار اثر داشته باشند در درون آن مؤثرند. مردم تاکنون نشان داده‌اند که می‌دانند با تکنولوژی سیاسی مواجهه‌ای که یک‌دست و یکپارچه نیست، اما در مسیر تعادلی و تکاملی پیش می‌رود.

نوروز ایرانی با پرتقال مصری؟

بدون تردید برای استقرار مناسبات و سیستمی که نهایتاً جامعه ما بتواند براساس آن از ظرفیت‌های نهفته کشور برای تأمین معاش و نیازهای خود استفاده کند، پرهیز از اسراف‌های رایج و تأکید بر افزایش بهره‌وری در حوزه مصرف ضروری است. ایجاد چنین زمینه‌ای مستلزم فرهنگ‌سازی و آفرینش صمیمی مسئولان یا سازنده در باور و روابط با مردم است. برای نهادینه‌کردن هنجارهایی مانند صرفه‌جویی و بهره‌وری در مصرف، رسانه‌ها و الگوی رفتاری متولیان و صاحبان کرسی و امکان، نقشی بسیار کلیدی را ایفا می‌کنند. مردمی که در هشت سال جنگ نشان دادند از بدل مال و جان و فرزند هم فرومنی‌گذارند بر سفره‌های مهرنگ، اما برخاسته از تولید داخلی نیز با دل و جان خواهند نشست. آنچه این مردم از آن رنج برده و باعث می‌شود در شکوه و شکایت یا رقابت در مصرف بیشتر قرار گیرند جداکردن خرج و سرفه توانمندان از مردم است. دامن‌زدن رسانه‌ای به این مصرف‌گرایی، اقتصاد شکننده و نفت‌آلود کشورمان را ناپایدارتر می‌کند. آنها که از واهمه ناراضی‌ت‌عمومی، درهای واردات را روی پرتقال خارجی می‌کشایند شاید ظرفیت همیاری جامعه را به فراموشی سپرده‌اند. آنچه که این مردم را به ورطه ناراضیاتی سوق می‌دهد، مناسبات نابرابرانه و گسست طبقاتی است. نه کمبود یا نبود پرتقال بر سرفه آنها. امیدواریم با تلاش فرهنگ‌سازانه رسانه‌ها و گفت‌وگو صمیمی مسئولان با مردم، شرایط به‌گونه‌ای پیش برود که میوه مشارکت‌های مردمی در مصرف درست را به‌جای پرتقال‌های مصری، لابی‌های چینی، سیب فرانسوی و... بر سفره همگرایی عمومی ببینیم؛ سفره‌ای که با تمام مهرنگی و کاستی‌هایش سرشار از همبستگی ملی و بی‌نیاز از خرج‌کردن دلارهای نفتی است.

متهاب قلی‌زاده: یازی «پانزی»؛ ترند کلاه‌برداری‌های کلان. مثل پوکر و بیست‌ویک و شلم نیست. بزرگ‌تر، وسیع‌تر و هوشمندانه‌تر است. ریسکی است که با برنده را به اوج می‌برد یا بازیکن را با تمام اظرفایش به ته چاه می‌اندازد.

شرح بازی: عملیات سرمایه‌گذاری کلاه‌بردارانه. کاری است بس آسان. به سرمایه‌گذاران وعده سودهای بسیار کلان‌تر از نرخ روز می‌دهید. گروه نخست اغوا می‌شوند و ثرویشان را به این سرمایه‌گذاری می‌آورند؛ اما برای ادامه بازی به گروه‌های بعدی نیاز است که گول بخورند و سرمایه و ثروشان را به بازی بیاورند. وقتی گروه‌های بعدی به حوالی سودهای بزرگ سرمایه‌ها را می‌آورند، از اصل اصل سرمایه‌هایی که جذب شده، سود گروه‌های قبلی را می‌دهید؛ این روند ادامه پیدا می‌کند تا بازی ادامه پیدا کند. پس در واقع در این نوع سرمایه‌گذاری، آنکه شما را اغوا کرده، هیچ نوع فعالیت اقتصادی انجام نمی‌دهد تا از قبل آن به شما سود دهد؛ از اصل پول برخی، سود گروهی دیگر را می‌دهد.

بازی برایتان آشناست؛ نه؟ این روزها بسیاری از مردم ایران درگیر چنین بازی‌ای هستند. مؤسسه‌های مالی و اعتباری که بدون داشتن مجوز و نظارت بانک مرکزی به مردم وعده سودهای کلان دادند و برخی غافل از آنکه این حلقه، ریسک بالایی دارند، دارایی‌های خود را به آنها سپردند. چندی بعد، مؤسسه‌های ورشکست‌شده دیگر توان پرداخت سودهای بالای سرمایه‌گذاران را نداشتند. صاحبان سرمایه‌ها که دیدند از سودهای وعده‌داده‌شده خبری نیست، اصل سرمایه را طلب کردند و ناگه به خود آمدند که ای دل غافل؛ پولی برای پس‌گرفتن در کار نیست. باقی ماجرا هم که روشن است. اعتراض و تجمع و نامه و تاله و اه. همین چند روز پیش پیمان قربانی، معاون اقتصادی بانک مرکزی هم از نقش‌آفرینی مؤسسه‌های مالی و اعتباری غیرمجاز در برخی چرخه‌های معیوب پولی در کشور سخن گفت و بخشی از ناکامی‌های برخی سیاست‌ها را ناشی از وجود این مؤسسات دانست. هر چند او به این هم اشاره کرد که با اطلاع‌رسانی‌های انجام‌شده و آگاهی‌ای که مردم از عملیات مؤسسات مالی و اعتباری غیرمجاز پیدا کرده‌اند، کمتر به آنها اقبال نشان می‌دهد؛ اما واقعیت آن است که هنوز هم تابلوی این مؤسسه‌ها، بالاست و مورد وثوق برخی از مردم و سپرده‌گذاران‌اند.

حال برخی پژوهشگران با طرح این پرسش که آیا بانک‌ها به بازی پانزی مشغول‌اند؟ تلاش می‌کنند تا بداندن ارتباطی بین برخی عملیات مطلوب و پریسک و بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری با «بازی پانزی» وجود دارد یا نه. برهمین‌اساس هم «مهر» گزارش داده که مؤسسه مطالعاتی مبین در یادداشتی در این رابطه به این نکته اشاره کرده که «تقریباً برای همگان آشکار شده که اکنون نرخ‌های بالای بهره سپرده در

مدت‌ها بود که نخبان کشور بر این عقیده بودند که منابع ثروت‌های زیرزمینی به‌ویژه نفت و گاز ثروت‌های بین‌النسیلی محسوب شده و دولت‌ها نباید بهره‌های جاری خود را از این منابع تأمین کنند و تنها گزینه مناسب درآمدی دولت‌ها اخذ مالیات بر منبای عدالت و انصاف مالیاتی است که متضمن گستره جز مالیاتی است. خوشبختانه به‌مصادق «عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد» سرانجام دولت‌مردان دریافتند منابع درآمدی ناپایدار وابسته به تزلزلات سیاسی- اقتصادی منافع

در هفته اول اسفند شاهد ادامه رشد آرام شاخص بودیم به طوری که شاخص با رشد حدود یک‌درصدی و ۶۵۷ واحدی به رقم ۷۷ هزار و ۸۴۷ واحد رسید. حجم معاملات عمومی در این روزهای نسبت به هفته‌های گذشته داشت و رشد دفعات معاملات نیز این روزها به صورت محسوسی در حال افزایش است. این در حالی است که در بازار هفته گذشته شاهد حضور فعال‌تر سهام‌داران حقوقی بودیم که با نزدیک‌شدن به انتهای سال کم‌کم حجم معاملات حقوقی‌ها افزایش خواهد یافت و بازار را کم‌حجم‌های بهاری به خود می‌گیرد. بیشترین حجم معامات شامل گروه‌های وسایل ارتباطی با ۱۴ درصد، فلزات اساسی ۹ درصد و گروه‌های شیمیایی و خودرو و قطعات با هشت درصد بوده است. همچنین در بازارهای فرابورس ایران نیز شاهد بودیم حجم دادوستدهای

«شرق» فعالیت مؤسسه‌های غیرمجاز را بررسی می‌کند؛

حقه‌بازی «پانزی»

ایران از محل درآمد بانک‌ها به دست نمی‌آید. در اقتصادی با تورم به‌شدت کاهش‌یافته و نرخ رشد محدود در بخش‌های غیرنفتی، آنچه مایه حیرت است، وجود نرخ‌های بهره ۲۰ تا ۳۰ درصدی است، نه غیرقابل‌پرداخت‌بودن آن از درون اقتصاد. در واقع، درآمد بانک‌ها از محل دریافت بهره تسهیلات بسیار محدود است، اما بهره سپرده‌ها در حال پرداخت. این واقعیت موجب پیدایش این تصور شده که بانک‌ها در سوسی سپرده به بازی پانزی مشغول‌اند؛ یعنی بدهی خود بابت پرداخت بهره سپرده‌های قبلی را از محل جذب سپرده‌های جدید می‌پردازند. این تصور برخاسته از واقف‌نبودن به چیستی پول و چگونگی خلق پول بانکی است. این میان باید به این نکته توجه کرد که پول نه یک «شی» است و نه وام‌دهی بانک، واسطه‌گری این «شی»؛ بلکه، پول (صرف‌نظر از درصد جزئی اسکناس) چیزی نیست جز اعداد. این اعداد با فشردن دکمه کیبورد از سوی بانک‌داران به وجود می‌آیند. هر نوع پرداخت بانک به اشخاص غیربانکی (وام‌دهی، پرداخت بهره سپرده، پرداخت بابت هزینه‌های عملیاتی) به همین شیوه انجام می‌شود. بانک‌ها نه وام و نه بهره حساب‌ها را از محل سپرده‌های دریافتی نمی‌کنند؛ بلکه آن اعداد را راساً خلق می‌کنند. در حالت مطلوب، معادل اعداد خلق‌شده (یا بیش‌ازآن) را در سوی دارایی خود به عنوان سود حاصل از دارایی‌ها شناسایی می‌کنند؛ اما اگر این بازدهی حاصل نشود، آنها همچنان قادرند به خلق پول برای پرداخت بهره ادامه دهند. تشبیه کار بانک‌ها به بازی پانزی این است که قادر نیست توضیح دهد سپرده‌های جدید که منبع پرداخت بهره سپرده‌های قبلی تصور می‌شود، دقیقاً از کجا به وجود می‌آیند. در واقعیت، سپرده‌ای به وجود نمی‌آید مگر آنکه بانک آن را با فشردن دکمه کیبورد خلق کرده است.

با وجود این «شرق» تلاش کرده تا با گفت‌وگو با دو نفر از کارشناسان حوزه بانک، ابعاد این موضوع را بشکافد. آیا بانک‌های و مؤسسه‌های مالی و اعتباری در ایران بازی پانزی می‌کنند؟ مؤسسه‌های مالی و اعتباری غیرمجاز چطور؟ اگر اینها حقه پانزی می‌زنند

با مالیات و مردم شفاف برخورد کنیم

عمومی را تأمین نمی‌کند و با استقرار و اجرای طرح جامع مالیاتی از یک طرف و مبارزه با فساد و رانت گفته می‌شود قرار است کشور به سرمنزل مقصود هدایت شود. یکی از معضلات اساسی دستگاه مالیات‌ستانی تفسیر و اجتهاد بر قوانین است که امری مذموم و خلاف قاعده و علیه حقوق مالیاتی مؤذیان است. بررسی اجمالی قانون مالیات‌های مستقیم و دستگاه مالیات‌ستانی‌نشان‌دهنده حداقل نارسایی‌های زیر است:
۱- نبود عدالت و انصاف مالیاتی
۲- نگارش ناروشن انشای قانون
۳- فقدان جامعیت
۴- فقدان فرهنگ مالیات‌دهی
۵- ضعف در ضمانت‌های اجرایی
۶- محدودیت در پایه‌های مالیاتی
۷- فقدان شفافیت اطلاعاتی و مالیاتی در کشور
۸- دستگاه مالیات‌ستانی ابهام و پیچیدگی در قوانین، بخشنامه‌ها و آیین‌نامه‌ها

رشد محتاطانه شاخص در هفته گذشته

صورت‌گرفته در روز پایانی این هفته (۴ اسفندماه) به ۳۰۸ میلیون ورقه رسید که حاکی از افزایش دوباربرای نسبت به روز آغازین هفته بود. آیفکس نیز که در آخرین روز معاملاتی هفته گذشته در ارتفاع نزدیک به ۸۴۹ واحدی قرار گرفته بود، در روز چهارشنبه این هفته در سطح ۸۶۷ واحدی ایستاد و رشد ۱۶ واحدی را تجربه کرد. معاملات در بازار ابزارهای نوین نیز افزایش ۴۴ درصدی را نسبت به هفته معاملاتی پیش نشان می‌دهد. بازارهای جهانی در هفته گذشته شاهد ادامه رشد و تثبیت قیمت‌ها در گروه‌های مس و فولاد و سنگ‌گن بودند. مطابق گزارش‌های جهانی رشد تولید فولاد دنیا در سال گذشته میلادی در کنار رشد هفت‌درصدی تولید فولاد در ماه ژانویه نشان از رشد تقاضای سنگ‌گن دارد که پیش‌بینی‌ها نیز حاکی از ثبات و ادامه رشد قیمت‌ها در آینده است.

هفته گذشته با وجود امید بازار به گزارش‌های خوب پیش‌بینی سال ۹۶ در گروه‌های معدنی و فلزی به‌ویژه در نمادهای کلک و کچاد و فملی این نمادها گزارش‌های خیلی محافظه‌کارانه و ناامیدکننده‌ای منتشر کردند. لیدر گزارش‌های خوب

اقتصاد

پرسش وجود دارد که اکنون می‌توانند با این روش کلاه‌برداری کنند یا نه.

حق‌شناس توضیح می‌دهد: واقعیت این است که اکنون شرایط اقتصاد ایران به گونه‌ای نیست که مؤسسه‌ها بتوانند پانزی کنند.

برای این حقه باید بستر لازم فراهم باشد و اکنون این بستر فراهم نیست، دلیل اینکه چرا اکنون شرایطش فراهم نیست، توضیح داده خواهد شد. اما پیش از آن باید بگویم موضوع این است که اینها سهم بسیار اندکی از اقتصاد ایران دارند؛ هرچند با همین سهم اندک می‌توانند اخلال ایجاد کنند. با وجود این، اینها با سهم اندک از اقتصاد، قاعده بازی را هم بلد نیستند و اصلاً نمی‌توانند پانزی کنند.

چرا شرایط بازی پانزی مهیا نیست؟

حق‌شناس ادامه می‌دهد: معمولاً هنگامی که تورم شدید در اقتصادی وجود دارد، رونقی در اقتصاد نیست و از سوی دیگر هیچ‌کس تمایل به نگهداری پول نقد ندارد. «بازی پانزی» شکل می‌گیرد؛ موضوعی که این‌روزها در اقتصاد ایران دیده نمی‌شود. درواقع امروز با تورم به‌شدت کاهش‌یافته، رونق نسبی در برخی بخش‌ها، نبود رونق در دلالی و بورس بازی و فضای کم‌تنش‌تر، امکان این نوع کلاه‌برداری نیست. در بازی پانزی، نرخ‌های مبادله بین تسهیلات‌گیرندگان بسیار بالاتر از حد انتظار است. به گمان من در چنین حال‌وهوایی نمی‌توان بازی پانزی را جدی گرفت؛ چراکه رونق در بخش‌های سوداگرانه اقتصاد، یکی از الزام‌های بازی پانزی است و اکنون چنین فضایی دیده نمی‌شود.

این اقتصاددان تأکید می‌کند: آنچه امروز دیده می‌شود، محصول چیزی است که در گذشته رخ داده است. درواقع صدای ورشستگی این مؤسسات امروز به گوش می‌رسد؛ درحالی‌که اینها چند سال پیش این بازی را کرده‌اند. به گفته حق‌شناس، سال‌های ۱۳۹۰، ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ آشتن چنین رخ داده‌ایی بود. سه‌سالی که هم پول در اقتصاد ایران فراوان بود، هم تورم بسیار بالا. در این شرایط به‌اصطلاح «جریان پول داغ» در اقتصاد رخ داده بود؛ یعنی هیچ‌کس نمی‌خواست پول نقد را پیش خود نگاه دارد؛ چراکه به‌سرعت از ارزش پول کاسته می‌شد. در همین حال‌وهوا دلالان به دنبال گرفتن پول برای تبدیل آن به دارایی‌های دیگر بودند. نکته اینجاست که در موقعیت‌های این‌جانبی اقتصاد افراد زنگ خود را بیشتر بدهکار نگه می‌دارند؛ چراکه مرتب از ارزش دارایی کاسته می‌شود و به این روش می‌توانند سود کنند.

او در توضیح این نکته که دولت آن روز کاری برای اینکه مردم حقه نخورند، انجام نداد، توضیح می‌دهد: دولت آن روزها خودبخود بخشی از مشکل بود. دولتی که عامل اصلی تورم و افزایش نقدینگی بود، درواقع به‌تنهایی بزرگ‌ترین و مهم‌ترین عامل اخلال در اقتصاد بود. زمانی که موضوعی بخشی از مشکل باشد، چطور می‌تواند به حل آن کمک کند؟

مؤسسه‌های غیرمجاز حقه پانزی می‌زنند

حاتمی‌یز ادامه می‌دهد: اکنون این روند درباره مؤسسه‌های مالی و اعتباری غیرمجاز همچنان ادامه دارد؛ آنها بازی پانزی می‌کنند و ما هرچه هشدار می‌دهیم مردم باز هم پول‌هایشان را به این مؤسسه‌ها می‌برند. سرنوشت همه آنها هم در چنین شرایطی محکوم به شکست است؛ همان‌طور که مؤسسات مالی مشابه و... ورشکست شدند.

شرایط اقتصاد ایران مهیا پانزی نیست»

کارشناسان اما با حتمی‌یز هم‌عقیده نیستند؛ نمونه‌اش هم‌های حق‌شناس، نماینده سابق مجلس. او می‌گوید درباره بانک‌ها و مؤسسه‌های مجاز تا حدود زیادی اکنون تکلیف روشن است؛ آنها تحت‌نظارت هستند و به‌آسانی نمی‌توانند تقلب کنند؛ اما درباره مؤسسه‌های مالی و اعتباری غیرمجاز این

خبر

ایران به زنجیره تأمین رنو و پژو پیوست

● **ایرنا:** قرارداد ایجاد جوینت ونچر مشترک میان راینکو و مکاپلاست فرانسه در حالی در پاریس به امضا رسید که برای نخستین‌بار شرط صادرات ۳۰ درصدی برای یک قرارداد قطعه‌سازی به اجرا درخواهد آمد. این قرارداد بین حمیدرضا صمدی، رئیس هیئت‌مدیره راینکو ایران و پیر بوله، مدیرعامل شرکت مکاپلاست فرانسه و به امضا رسید. در این مراسم که با حضور علی آهنی، سفیر ایران در فرانسه، برگزار شد، حمیدرضا صمدی، رئیس هیئت‌مدیره راینکو، قرارداد شکل‌گرفته میان راینکو و مکاپلاست برای تولید قطعات موتور و قطعات تریبنی خودرو است که برای اولین‌بار شرط ۳۰ درصد صادرات محصول تولیدی در نظر گرفته شده است. او ادامه داد: مکاپلاست یکی از قطعه‌سازان بزرگ فرانسه و از تأمین‌کنندگان تک‌سورس برخی از قطعات این دو خودروساز است. رئیس هیئت‌مدیره راینکو در پاسخ به اینکه با این قرارداد قطعه‌سازان ایرانی مستقیماً به زنجیره تأمین رنو و پژو سبترش وصل خواهند شد، بیان کرد: در گردهمایی کوچکی که برگزار شد، مدیران ارشد پژو و رنو حضور داشتند و بر اینکه با حضور مکاپلاست در ایران سرعت فعالیت این شرکت افزایش خواهد داشت، تأکید داشتند؛ بنابراین ما به‌راحتی به زنجیره تأمین پژو و رنو متصل خواهیم شد. آهنی، سفیر ایران در فرانسه، نیز اظهار کرد: ما شاهد پیشرفت‌های خوبی در صنعت خودرو با مشارکت فرانسوی‌ها بودیم و می‌توانیم بگویم فرانسوی‌ها در سنایرجام در صنعت خودروی ایران پیشرو بوده‌اند. سفیر ایران در فرانسه تأکید کرد: در این قرارداد موضوع صادرات قطعات به‌عنوان بندی از این قرارداد در نظر گرفته شده که بسیار حائز اهمیت بوده و می‌تواند به افزایش کیفیت قطعات تولید داخل بینجامد. پیر بوله، مدیرعامل شرکت مکاپلاست، در مراسم امضای این قرارداد اعلام کرد: این شرکت در زمینه تولید قطعات پلاستیکی داخلی، خارجی و موتور خودرو فعالیت می‌کند و در تلاش هستیم تا از طریق مشارکت با طرف ایرانی حضور مؤثری در صنعت خودرو و قطعه‌سازی ایران داشته باشیم. پیر بوله با بیان اینکه صنعت قطعه‌سازی ایران از منابع انسانی بسیار توانمند نسبت به دیگر کشورهای منطقه برخوردار است، افزود: با بررسی‌های صورت‌گرفته تصمیم گرفتیم شرکت از طریق همکاری با گروه راینکو و سرمایه‌گذاری مشترک در زمینه تولید قطعات حضور گسترده‌ای در ایران داشته باشیم. او گفت: براساس این قرارداد علاوه بر انتقال دانش فنی و تکنولوژی انحصاری ساخت، بالغ بر ۳۰ درصد از قطعات تولیدی در ایران، از طریق شبکه جهانی تأمین شرکت‌های پژو، رنو و دیگر خودروسازان همکار با مکاپلاست به دیگر کشورها صادر خواهد شد.

توضیح سازمان برنامه وبودجه:

عیدی کارکنان دولت را پرداختیم

● سازمان برنامه و بودجه کشور تأکید کرد که کارمندان دولت مبلغ عیدی تعیین‌شده را همراه با حقوق به‌من‌ماه دریافت کرده‌اند. روابط‌عمومی سازمان برنامه و بودجه کشور اعلام کرد کارمندان دولت مبلغ عیدی تعیین‌شده را همان‌طور که اطلاع‌رسانی شده بود، همراه با حقوق به‌من‌ماه دریافت کرده‌اند و سخنگوی دولت درباره حقوق اسفندماه هم اعلام کردند که تلاش می‌شود زودتر از روال ماهیانه حداکثر تا ۱۵ تا ۲۰ اسفندماه پرداخت شود.

زنگنه: مخالف واگذاری پالایشگاه کرمانشاه هستم

● **خانه ملت:** وزیر نفت ضمن مخالفت با نحوه واگذاری پالایشگاه کرمانشاه از قصد ارسال نامه به مسئولان مربوطه دراین‌باره خبر داد. بیژن نامداززنگنه در تشریح آخرین وضعیت پرداختی مطالبات وزارت نفت از بایک زنجانی گفت: هیچ رقم جدیدی از بدهی «بایک زنجانی» به وزارت نفت پرداخت نشده و پرداختی تاکنون کمتر از دو هزار میلیارد تومان است. او با اشاره به واگذاری «پالایشگاه کرمانشاه» گفت: این نوع برخورد منجر به تعطیلی پالایشگاه می‌شود و وزارت نفت با تعطیلی پالایشگاه مخالف است.

نرخ تورم بهمن ماه منتشر شد

● نرخ تورم در ۱۲ ماه منتهی به بهمن‌ماه ۱۳۹۵ نسبت به ۱۲ ماه منتهی به بهمن‌ماه ۱۳۹۴ معادل ۸٫۷ درصد است. به گزارش روابط عمومی بانک مرکزی، شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری ایران در بهمن‌ماه ۱۳۹۵ نسبت به ماه قبل ۰٫۱ درصد افزایش یافت. شاخص مذکور در بهمن‌ماه ۱۳۹۵ نسبت به ماه مشابه سال قبل معادل ۱۰٫۶ درصد افزایش داشته است.

هزینه زندگی ۲۰۷۴ برابر حداقل دستمزد کارگران است

● **ایرنا:** هزینه سالانه یک خانوار شهری حداقل ۲۶۷میلیون و ۵۱۶ هزار ریال و در مقابل مجموع حداقل دستمزد یک کارگر ۹۷میلیون و ۴۴ هزار ریال برآورد می‌شود و به عبارتی هزینه زندگی ۲۰۷۴ برابر میزان دریافتی وی است.